

SEjmowa Praca Senacka
wpłynęło dn. 26.06.11
nr 3895 podpis

26.06.11
2127 podpis

Warszawa, 2011.04.21

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

Ffp. 053 - 6 /11/ 1776

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

W związku z pismem z dnia 24 marca 2011 r., znak: BPS/DSK-043-3501/11, przy którym przesłano trzy oświadczenia złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego wspólnie z innymi senatorami podczas 72. Posiedzenia Senatu RP w dniu 17 marca 2011 r. uprzejmie informuję, co następuje.

1. Odpowiedź na oświadczenie skierowane do Minister Rozwoju Regionalnego Elżbiety Bieńkowskiej oraz do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Marka Sawickiego.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi aktywnie uczestniczy w dyskusji na temat przyszłości WPR po 2013 r.

W stanowisku Rządu RP do *Komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi* (dokument KOM(2010)672), przyjętym przez Komitet ds. Europejskich w dniu 4 lutego 2011 r., zawarto zapisy, dotyczące środków w I i II filarze, odnoszące się odpowiednio do:

- utrzymania co najmniej obecnego poziomu budżetu unijnego WPR, ze względu na zadania i cele (rozszerzenie o tzw. nowe wyzwania) stawiane przed rolnictwem UE i przed WPR;
- wyrównania poziomów wsparcia bezpośredniego (I filar WPR) pomiędzy państwami członkowskimi (p.cz.) poprzez odejście od obecnych kryteriów powiązanych z historyczną produkcją, uznając to za jeden z kluczowych elementów obecnej reformy WPR i postulując podział środków polegający na jednolitej stawce powierzchniowej w całej UE, uznając, że taki sposób alokacji lepiej odzwierciedlałby obecne i przyszłe cele WPR;
- utrzymania obecnych kryteriów podziału pomiędzy p.cz. środków finansowych na II filar WPR (rozwój obszarów wiejskich), akcentując konieczność silniejszego wsparcia modernizacji i restrukturyzacji gospodarstw i uznając, że zmniejszenie różnic w zakresie rozwoju rolnictwa i wsi między p.cz. pozostaje wciąż ważnym wyzwaniem i zadaniem UE.

Powyższe stanowisko w zakresie przyszłej WPR prezentowane jest przez Polskę na forum unijnym, w tym w szczególności było prezentowane na posiedzeniach Rady UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa. Jest ono również konsekwentnie prezentowane przez Ministra Rolnictwa

i Rozwoju Wsi w kontaktach dwustronnych z partnerami z innych państw członkowskich oraz Komisarzem ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Informacja o stanie realizacji PROW 2007 – 2013 wg danych na dzień 1 kwietnia 2011 r. w podziale na poszczególne działania

Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013 obejmuje 23 działania, które są wdrażane w ramach 4 osi priorytetowych. PROW 2007 – 2013 jest finansowany zarówno z budżetu UE (Europejski Fundusz Rolny na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich – EFRROW), jak i z krajowych środków publicznych. Łączna kwota dofinansowania ze środków publicznych w ramach Programu to ponad 17,4 mld euro. Alokacja środków z budżetu UE wynosi ok. 13,4 mld euro, zaś udział krajowych środków publicznych wyniesie ok. 4 mld euro.

Środki zaplanowane dla Polski na realizację PROW 2007 – 2013 są kwotowo największe spośród 27 krajów Unii Europejskiej.

Plan finansowy PROW 2007 – 2013 w podziale na osie (w euro)

Os	Wkład publiczny (EUR)		
	Ogółem wkład publiczny	Kwota EFRROW	Udział % w odniesieniu do wkładu publicznego ogółem
Oś 1 (gospodarcza) „Poprawa konkurencyjności sektora rolnego i leśnego”	7 486 199 222	5 630 649 500	43,0%
Oś 2 (środowiskowa) „Poprawa środowiska naturalnego i obszarów wiejskich”	5 377 112 631	4 302 801 216	30,9%
Oś 3 (społeczna) „Jakość życia na obszarach wiejskich i różnicowanie gospodarki wiejskiej”	3 500 061 142	2 635 527 440	20,1%
Oś 4 LEADER	787 500 000	630 000 000	4,5%
Pomoc techniczna	266 600 000	199 950 000	1,5%
Razem	17 417 472 995	13 398 928 156	100%

Od początku realizacji Programu do dnia 1 kwietnia 2011 r. zostało złożonych 3 670 021 wniosków o przyznanie pomocy, natomiast liczba zawartych umów i wydanych decyzji wyniosła 3 417 080. Wykorzystanie limitu według złożonych wniosków wynosi ponad 93%, a według zawartych umów i wydanych decyzji – ponad 60%.

Do dnia 31 marca 2011 r., w ramach PROW 2007 – 2013 dokonane zostały płatności na kwotę 21,5 mld zł, w tym 16,8 mld zł pochodzi ze środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, co stanowi 31,73% alokacji środków EFRROW przeznaczonych na realizację PROW 2007 – 2013.

O ile w 2007 roku wypłacono jedynie 131 mln zł, to w 2008 roku już ponad 4,7 mld zł, w 2009 roku ponad 6,5 mld zł, w 2010 roku 8,2 mld zł, zaś w 2011 roku, od 1 stycznia do 20 kwietnia, wypłacono 1,98 mld zł.

Biorąc pod uwagę strukturę płatności w podziale na poszczególne działania wdrażane w ramach PROW 2007 – 2013, największe kwoty płatności przeznaczone zostały na działania:

- „Wspieranie gospodarowania na obszarach górskich i innych obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania (ONW)” (około 24,28% wszystkich zrealizowanych płatności),
- „Renty strukturalne” (około 19,08%),

- „Modernizacja gospodarstw rolnych” (około 16,61%),
- „Program rolnośrodowiskowy” (około 15,91%).

Sektorowy Program Operacyjny „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006”

Program finansowany był ze środków Unii Europejskiej pochodzących z Sekcji Orientacji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOiGR), w połączeniu z krajowymi środkami publicznymi (budżet państwa, środki samorządowe) i środkami własnymi beneficjentów. Łączne nakłady środków publicznych określono na poziomie 1 787 812 868 euro, z czego 1 192 689 238 euro stanowiły środki Unii Europejskiej, a 595 123 630 euro krajowe środki publiczne. Przewidziano również, że wkład własny beneficjentów w zakresie prowadzonych inwestycji wyniesie 926 637 139 euro.

Najwięcej środków przeznaczonych zostało na działanie 1.1 „Inwestycje w gospodarstwach rolnych” – 643 mln euro, tj. 35,97% całego budżetu Programu, natomiast najmniej na działanie 3.3 „Informowanie i Promocja Programu” – 400 tys. euro, tj. 0,08% całego budżetu Programu.

Przebieg realizacji Programu wskazał na bardzo duże potrzeby na wsparcie działań inwestycyjnych. Od początku wdrażania SPO beneficjenci złożyli łącznie 80 710 wniosków o dofinansowanie, natomiast liczba umów podpisanych z beneficjentami wyniosła 50 319. Zakończona została realizacja 50 005 projektów. Najwięcej projektów zrealizowano w ramach działania 1.1 „Inwestycje w gospodarstwach rolnych”- 24 079, co stanowi 48,15% wszystkich zrealizowanych projektów, natomiast najmniej w działaniach 2.1 „Przywracanie potencjału produkcji leśnej zniszczonego naturalną katastrofą lub pożarem oraz wprowadzenie odpowiednich instrumentów zapobiegawczych”, 1.4 „Wsparcie doradztwa rolniczego” oraz 2.2 „Scalanie gruntów”.

Kwota faktycznie poniesionych i poświadczonych przez Instytucję Płatniczą wydatków kwalifikowalnych w ramach SPO „Restrukturyzacja...” wyniosła 6,8 mld zł (1,8 mld euro), w tym 4,5 mld zł (1,2 mld euro) ze środków wspólnotowych, co stanowi 99,76% alokacji środków EFOiGR przeznaczonej na realizację Programu.

Dzięki realizacji projektów w ramach Programu m.in.

- zakupiono 860 tys. szt. inwentarza żywego oraz 90,8 tys. szt. sprzętu ruchomego,
- ponad 14 tys. młodych rolników rozpoczynających samodzielne gospodarowanie otrzymało premię,
- zrealizowano ponad 831,5 tys. osobodni szkoleń, w których uczestniczyło prawie 414 tys. rolników,
- zrealizowano 1,3 mln usług doradczych, rozdano prawie 2,5 mln ulotek doradczych,
- ponad 1 000 zakładów przetwórstwa i marketingu artykułów rolnych, otrzymało wsparcie na dostosowania strukturalne,
- scalono w ramach działania 2.2 „Scalanie gruntów”, 20,4 tys. ha gruntów,
- zbudowano, zaadoptowano bądź wyremontowano (w połączeniu z modernizacją) oraz wyposażono ponad 1,2 tys. obiektów publicznych pełniących funkcje kulturalne,
- zachowano bądź utworzono ponad 8,8 tys. nowych miejsc pracy.

W ramach SPO „Restrukturyzacja...” wykorzystane zostały w pełni środki, jakie zostały przeznaczone na realizację Programu.

Dopłaty bezpośrednie

W latach 2004-2010 w ramach filaru I WPR, ze środków unijnych były finansowane następujące płatności: jednolita płatności obszarowa (od roku 2004), płatność cukrowa (od roku 2006), płatność do roślin energetycznych (w latach 2007-2009), płatność do pomidorów (od roku 2008), płatność do owoców miękkich (od roku 2008, część tej płatności finansowana

jest również z budżetu krajowego) oraz wsparcie specjalne (od roku 2010: płatność do krów, płatność do owiec, specjalna płatność obszarowa do powierzchni upraw roślin strączkowych i motylkowatych drobnonasiennych).

Tabela

Środki finansowe z budżetu UE w ramach płatności bezpośrednich w latach 2004-2010 (w mln €).

Rok wypłaty środków wspólnotowych	Środki wspólnotowe przeznaczone na rolnictwo (mln €)
2004	875
2005	1 015
2006	1 253
2007	1 276
2008	1 599
2009	1 898
2010	2 212
RAZEM	10 128

W Stanowisku Rządu Rzeczypospolitej Polskiej do Komunikatu Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „WPR do 2020 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi”, określono, że płatności bezpośrednie powinny pozostać jednym z ważniejszych instrumentów WPR po 2013 roku, pomocnym w celu realizacji nowych celów i wyzwań UE, odpowiedzialnym za wsparcie i stabilizację dochodów rolniczych, rekompensującym koszty związane z realizacją i dostarczaniem społeczeństwu dóbr publicznych, a także zapewniającym równe warunki konkurencji w ramach jednolitego rynku rolno-żywnościowego. Jednocześnie, wskazywana jest konieczność zapewnienia odpowiednich środków przeznaczanych na płatności bezpośrednie w nowej perspektywie finansowej i konieczność utrzymania w pełni unijnego finansowania pierwszego filaru WPR.

Na forach unijnych Polska prezentuje postulat wyrównania płatności dla rolników w nowych państwach członkowskich, poprzez odejście od kryteriów historycznych przy podziale kopert finansowych i zastosowanie obiektywnych kryteriów podziału tych kopert, takich jak: powierzchnia użytków rolnych czy liczba pełnozatrudnionych w rolnictwie (w załączeniu informacja prasowa ze spotkania ministrów rolnictwa „Naszego Dziennika”).

2. Odpowiedź na oświadczenie skierowane do Ministra Spraw Zagranicznych Radosława Sikorskiego oraz do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Marka Sawickiego.

W ramach przygotowań do objęcia przez RP przewodnictwa w Radzie UE, w oparciu o wcześniej przygotowany priorytet „przyszłość polityki rozwoju obszarów wiejskich” został opracowany 6-miesięczny program polskiego przewodnictwa. Program ten jest ze swej natury, dokumentem prezentującym główne obszary priorytetowych działań Prezydencji. Adresatem dokumentu jest również międzynarodowa opinia publiczna i media, zatem dokument zawiera informacje na temat kierunku przewidywanych działań i reform do podjęcia, planów i celów polskiej Prezydencji. Ze względu na ograniczenia dotyczące objętości dokumentu, Program 6-miesięczny nie zawiera szczegółowych propozycji do omówienia, a jedynie sygnalizuje ich znaczenia i wskazuje na ich główne kierunki.

Kierunkowa akceptacja „Programu 6-miesięcznego polskiej Prezydencji w Radzie UE” przez Radę Ministrów w dniu 15 marca 2011 r., oznacza, że dokument ten może jeszcze podlegać zmianom. Weryfikacja obszarów priorytetowych i działań przewidzianych do podjęcia

w ramach poszczególnych dossiers, jest zadaniem ciągłym i zakończy się dopiero w czerwcu 2011 r. wraz z akceptacją finalnej wersji „Programu 6-miesięcznego (...)”.

W ramach dyskusji nad wypracowaniem priorytetów polskiej Prezydencji, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi podejmował działania na rzecz nadania szczególnej rangi kwestiom rolnictwa w ramach polskiej Prezydencji w Radzie. Powoływał się przy tym na szczególną rolę Wspólnej Polityki Rolnej dla polskiego i europejskiego rolnictwa i obszarów wiejskich, wskazywał na potrzebę utrzymania jej obecnego wymiaru finansowego, jak również na rolę, jaką w coraz większym stopniu polityka ta odgrywa w realizacji krajowych i wspólnotowych celów z zakresu zrównoważonego rozwoju UE i ochrony środowiska, wskazanych m.in. w Strategii 2020. Reforma Wspólnej Polityki Rolnej została wpisana do „Programu 6-miesięcznego (...)” jako istotny element priorytetowego obszaru „Bezpieczna Europa”, w ramach którego polska Prezydencja chce podkreślić znaczenia kwestii bezpieczeństwa żywnościowego dla obywateli UE. W ramach prac nad ostateczną wersją „Programu 6-miesięcznego (...)”, Rada Ministrów zaleciła wyeksponowanie kwestii Wspólnej Polityki Rolnej w priorytetach ogólnych polskiej Prezydencji, co pozwoli na sformułowanie, wobec partnerów europejskich, czytelniejszego przekazu o znaczeniu dla Polski tego obszaru.

Uprzejmie informuję, że cele, zamierzenia i postulaty polskiej Prezydencji w ramach kwestii dotyczących rolnictwa, zostały szczegółowo opracowane w dokumentach:

- *Stanowisko Rządu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie przyszłości Wspólnej Polityki Rolnej po 2013 r., przyjęte przez Radę Ministrów w dniu 12 czerwca 2009 r.*
- *Stanowisko Rządu do Komunikatu Komisji Europejskiej „WPR do 2010 r.: sprostać wyzwaniom przyszłości związanym z żywnością, zasobami naturalnymi oraz aspektami terytorialnymi”, przyjęte przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 4 lutego 2011 r.*

3. Odpowiedź na oświadczenie skierowane do Ministra Rolnictwa i Rozwoju wsi Marka Sawickiego, do Minister Zdrowia Ewy Kopacz, do Ministra Środowiska Andrzeja Kraszewskiego, do Głównego Lekarza Weterynarii Janusza Związka, do Głównego Inspektora Sanitarnego Przemysława Bilińskiego.

Zgodnie z informacjami przekazanymi Ministerstwu Rolnictwa i Rozwoju Wsi przez Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowy Instytut Badawczy specjalizujący się w badaniach roślin transgenicznych i kontroli zawartości GMO w produktach roślinnych oraz Instytut Ochrony Roślin - Państwowy Instytut Badawczy specjalizujący się w fitopatologii informacji, odkrycie nowego patogena powodującego choroby roślin, a także zwierząt i ludzi oraz jego związku z uprawą roślin genetycznie zmodyfikowanych odpornych na Roundup należy przyjąć z dużą ostrożnością. Przeanalizowane przez naukowców materiały nie potwierdzają występowania nowego patogena, pojawiły się jednak doniesienia, że stosowanie herbicydu osłabia rośliny i czyni je bardziej podatnymi na dobrze znane fitopatologom organizmy szkodliwe. Z tą teorią polemizują w artykułach prasowych niektórzy naukowcy, m.in. w zamieszczonym na stronie internetowej Uniwersytetu w Purdue (tego samego, z którego pochodzi emerytowany Pan Don Huber) wieloautorskim artykule z 2011 r. pt. “Glyphosate's Impact on Field Crop Production and Disease Development” (<http://www.btny.purdue.edu/weedscience/2011/glyphosatesimpact11.pdf>), zgodnie z którym twierdzenie, że glifosat (substancja czynna herbicydu Roundup) oddziałuje ujemnie na zdrowie roślin jest twierdzeniem nieudowodnionym.

Odnosząc się do działań podejmowanych przez administrację państwową w celu zapobieżenia przedostaniu się na obszar kraju nowych organizmów szkodliwych dla roślin wraz z importowanym materiałem roślinnym informuję, że zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849 z późn. zm.) wprowadzanie bezpośrednio z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów jest dozwolone jedynie przez wyznaczone punkty

wwozu, w których istnieje możliwość przeprowadzenia granicznej kontroli fitosanitarnej importowanych towarów.

Wykaz punktów wwozu wyznacza w drodze rozporządzenia minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu. Z kolei wymagania, jakie powinien spełniać punkt wwozu określa dyrektywa Komisji 98/22/WE z dnia 15 kwietnia 1998 r. w sprawie minimalnych warunków dla przeprowadzania kontroli zdrowotności roślin w punktach wwozu, innych niż miejsce przeznaczenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z krajów trzecich (Dz. Urz. WE L 126 z 28.4.1998, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 23, str. 66), której postanowienia zostały wdrożone do prawa krajowego przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie warunków, jakie powinny spełniać miejsca, w których przeprowadza się graniczną kontrolę fitosanitarną (Dz. U. Nr 73, poz. 661). W związku z powyższym na granicy Rzeczypospolitej Polskiej, będącej jednocześnie zewnętrzną granicą Unii Europejskiej, funkcjonują dobrze wyposażone punkty granicznej kontroli fitosanitarnej, mające na celu niedopuszczenie do wprowadzenia na obszar kraju organizmów szkodliwych dla roślin.

Zgodnie z przepisami art. 79 pkt 1 ustawy o ochronie roślin za prowadzenie granicznej kontroli fitosanitarnej towarów importowanych do Polski z państw trzecich odpowiedzialna jest Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Wynikające z przepisów ustawy o ochronie roślin zasady, w oparciu o które Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa prowadzi graniczną kontrolę fitosanitarną, są zgodne z prawem międzynarodowym, a w szczególności z postanowieniami Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin (Dz. U. z 2001 r. Nr 15, poz. 151 oraz z 2007 r. Nr 73, poz. 485) i wydawanych na podstawie art. X tej Konwencji standardów ISPM (International Standards for Phytosanitary Measures – Międzynarodowe Standardy w zakresie Środków Fitosanitarnych), a także dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.7.2000, str. 1, z późn. zm., Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 29, str. 258, z późn. zm.) oraz wydawanych na podstawie delegacji zawartych w tej dyrektywie innych aktów prawa Unii Europejskiej.

Dyrektywa 2000/29/WE określa poszczególne etapy granicznej kontroli fitosanitarnej oraz zawiera wykaz organizmów szkodliwych, których wprowadzanie na obszar Unii Europejskiej jest zabronione, wykaz roślin i produktów roślinnych, których wprowadzanie na obszar Unii Europejskiej jest zabronione ze względu na zagrożenie fitosanitarne jakie one stwarzają, a także wykaz roślin i produktów roślinnych, które powinny być zaopatrzone w świadectwo fitosanitarne, wraz ze wskazaniem wymagań specjalnych jakie te rośliny i produkty roślinne powinny spełniać. Postanowienia tej dyrektywy zostały przeniesione do polskiego porządku prawnego przepisami ustawy o ochronie roślin oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 21 lutego 2008 r. w sprawie zapobiegania wprowadzaniu i rozprzestrzenianiu się organizmów kwarantannowych (Dz. U. Nr 46, poz. 272, z późn. zm.). Należy przy tym zaznaczyć, że zgodnie z art. 22 ust. ustawy o ochronie roślin, importowane towary poddaje się granicznej kontroli fitosanitarnej nie tylko gdy istnieje ryzyko ich porażenia przez organizmy kwarantannowe (podlegające obowiązkowi zwalczania z mocy prawa), ale i przez organizmy niekwarantannowe, jeżeli mogą one spowodować straty gospodarcze.

Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa zapewnia skuteczny nadzór fitosanitarny nad importowanymi towarami pochodzenia roślinnego. Jednocześnie Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa prowadzi monitoring upraw na terenie kraju,

mający na celu w szczególności eliminowanie ognisk występowania organizmów kwarantannowych, ale także ocenę występowania i strat powodowanych przez organizmy niekwarantannowe (kontrole te służyły m.in. opracowaniu informacji o stanie zdrowotności upraw).

Odnosząc się do pytania o uwalnianie do środowiska niezidentyfikowanych, czy też niedostatecznie przebadanych organizmów uprzejmie informuję, że dotychczas na terenie Unii Europejskiej genetycznie zmodyfikowane odmiany roślin odporne na herbicydy nie zostały dopuszczone do uprawy, natomiast każde wprowadzenie do obrotu nowego organizmu genetycznie zmodyfikowanego odbywa się na podstawie pozytywnej decyzji wydawanej przez Komisję Europejską. Zasada ta dotyczy zarówno tych GMO, które mają być zastosowane jako żywność lub pasza, jak również przeznaczone do uprawy. W 2004 roku w państwach członkowskich zaczął obowiązywać nowy, fundamentalnie zmieniony system autoryzacji GMO. Podstawowa zasada wprowadzania produktów do obrotu oparta została na standardach bezpieczeństwa oraz zagwarantowaniu konsumentom prawa wyboru. Proces autoryzacji każdego produktu GMO jest skomplikowany i trwa kilka, a nawet kilkanaście lat w czasie których analizowane są dostępne dane naukowe na temat danego produktu, przeprowadzana jest analiza ryzyka i konsultacje z państwami członkowskimi Unii Europejskiej, które biorą czynny udział w procesie autoryzacji. Tak długa procedura ma na celu zagwarantowanie, że dany produkt nie zagraża zdrowiu człowieka oraz jest bezpieczny dla zwierząt i dla środowiska. Wprowadzony do obrotu produkt musi być wyraźnie oznakowany jako zawierający organizmy zmodyfikowane genetycznie, odbywa się również monitoring, który ma na celu wykrycie ewentualnych niekorzystnych efektów jakie mogłyby wiązać się ze stosowaniem poszczególnych GMO.

z up. MINISTRA
PODSEKRETAŃZ STANU

Jarosław Wojtowicz

Do wiadomości

Departament Spraw Parlamentarnych
i Samorządowych, KPRM

Londyn: Więcej pieniędzy nie damy

Utrzymanie Wspólnej Polityki Rolnej po 2013 roku oraz zmiana zasad podziału dotacji przeznaczonych na rolnictwo w poszczególnych państwach unijnych to główne deklaracje, jakie ponowili ministrowie rolnictwa Wielkiej Brytanii i Polski: Jim Paice oraz Marek Sawicki. Londyn potwierdził, że nie zgodzi się na zwiększenie budżetu UE, a więc i nakładów na rolnictwo.

Głównym tematem rozmów była przyszłość Wspólnej Polityki Rolnej. Jak zaznaczył minister Marek Sawicki, w okresie poprzedzającym prezydenturę Polski w UE czekają nas dwie duże reformy: WPR oraz wspólnej polityki rybackiej. – Te dwa obszary będą priorytetem w rolnictwie, ale też bardzo mocno podkreślamy kwestię produkcji energii odnawialnej w oparciu o produkty rolnicze – podkreślił Sawicki na konferencji prasowej, która odbyła się po rozmowach z ministrem rolnictwa i żywności Wielkiej Brytanii Jimem Paice'em. Sawicki zaznaczył, że głównym tematem rozmowy z brytyjskim ministrem był komunikat unijnego komisarza rolnictwa Daciana Ciolosa dotyczący przyszłości polityki rolnej po roku 2013. Przypomnijmy, że naj-

ważniejszym założeniem komisarza Ciolosa jest to, aby skończyć z odwoływaniem się do danych historycznych dotyczących produkcji rolnej przy obliczaniu dopłat dla rolników z nowych krajów członkowskich, co sprawia, że różne są dopłaty dla producentów żywności w różnych krajach.

Wyrównanie dopłat po 2013 roku jest jednym z głównych postulatów Polski w sprawie reformy Wspólnej Polityki Rolnej. Marek Sawicki deklaruował wczoraj, że istnieją punkty wspólne w patrzeniu na sprawę rolnictwa Polski i Wielkiej Brytanii – zbieżność poglądów dotyczy m.in. kwestii wzmocnienia tzw. II filaru WPR. – Tak, by była ona w przyszłości bardziej dynamiczna, innowacyjna, służyła konkurencyjności we-

wnątrzwspólnotowej, ale także zewnętrznej, na światowym rynku żywności – przekonywał minister Sawicki. Zdaniem szefa polskiego resortu rolnictwa, Wielka Brytania podziela pogląd, że dotychczasowe kryteria podziału środków nie są sprawiedliwe i wymagają zmian. Dodał, że propozycje składane przez Polskę w sprawie dopłat bezpośrednich nie zadowolają w pełni Wielkiej Brytanii, ale – jego zdaniem – jest możliwość wypracowania nowych kryteriów w oparciu o dopłaty bezpośrednie, które będą jeszcze uzupełniane. Sawicki stwierdził też, że Londyn jest zdecydowanym zwolennikiem obniżenia finansowania polityki rolnej w ramach tzw. I filaru, czyli opowiada się za znacznym zmniejszeniem dopłat bezpośrednich, natomiast jest za wzmocnieniem II filaru – dotyczącego rozwoju terenów wiejskich (inwestycje w infrastrukturę i informatyzacja). – Polska chce, by na te dwa filary były przeznaczane takie same środki, zaś obecnie w UE średnio 80 proc. trafia do rolników w formie dopłat bezpośrednich, które otrzymują bez względu na to, ile produkują żywności – mówił Sawicki. W ocenie ministra rolnictwa i żywności Wielkiej Brytanii Jima Paice'a przed rolnictwem rysuje się bardzo obiecująca przyszłość w związku z liberalizacją handlu oraz ze wzrostem zapotrzebowania na żywność i zmianami klimatycznymi. – Dlatego ta reforma Wspólnej Polityki Rolnej musi być naprawdę znacząca, musi być taką reformą, która przygotuje nas na nadchodzące wyzwania – mówił Paice.

W sprawie finansowania WPR Jim Paice powiedział, że wielkość budżetu dla rolnictwa nie zależy od ministrów rolnictwa, ale od szefów rządów. Dodał, że ma wątpliwości, czy Wielka Brytania, która musiała znacząco ograniczyć wydatki publiczne, będzie mogła przekonać opinię publiczną, by zwiększyć wpłaty do wspólnotowego budżetu. Odnosił się w ten sposób do weta rządu premiera Davida Camerona do projektu budżetu UE na 2011 rok. – Powinniśmy skoncentrować się na najlepszym wydatkowaniu tych środków, które będziemy mieli do dyspozycji na politykę rolną – mówił minister Paice.

Anna Ambroziak